
Co-catedral de Sant Joan - Valetta - Llengua de Catalunya

Autor:

Data de publicació: 23-10-2012

Les llengües de l'orde de Sant Joan de Jerusalem eren unes divisions geogràfiques i culturals que es van establir a principis del segle XIII amb el mestre Geoffrey le Rat. Aquestes llengües coincidien amb províncies d'altres ordes religiosos o fronteres lingüísticoculturals, així com límits entre estats.

Amb l'arribada dels hospitalers a l'illa de Rodes van sorgir les llengües. Originalment foren 7: Provença, Alvèrnia, França, Itàlia, Aragó (amb Navarra), Anglaterra (amb Escòcia i Irlanda) i Alemanya. El 1462 la llengua d'Aragó es va escindir i es va crear la nova llengua de Castella (que incloïa Portugal). Aquesta reforma fou proposada pel mestre Pere Ramon Sacosta.

Co-Catedral de Sant Joan

Interior de la Co-Catedral de Sant Joan.

L'església de Sant Joan, més coneguda com la Co-Catedral de Sant Joan (en maltès: Kon-Katidral ta' San ?wann), situada a La Valetta, Malta, vaser construïda pels Cavallers de Sant Joan entre 1573 i 1578. Encomanada pel Gran Mestre Jean de la Cassière el 1572 com a església conventual de l'Orde dels Cavallers de Sant Joan de l'Hospital - coneguda com a Hospitalers o Cavallers de Malta , l'Església va ser dissenyada per l'arquitecte militar maltès Gerolamo Cassar que va esbossar alguns dels edificis més prominents de La Valetta.

Índex

Façana

L'auster exterior de la Catedral, construït immediatament després del Gran Setge de 1565, té reminiscències d'una fortalesa militar.

Dins

L'interior, en gran contrast amb la façana, és extremadament ornamentat [1] i va ser decorat a l'altura del barroc. L'interior va ser en gran part decorat per Mattia Preti, artista de Calàbria i Cavaller de l'Orde. Preti traçava les complexes parets de pedra, pintava els sostres de volta, i les voltes laterals semblen escenes de la vida de Sant Joan.

Curiosament, les figures pintades al sostre al costat de cada columna de l'espectador inicialment semblen estàtues a 3 dimensions, però sota un ull proper, veiem que l'artista va crear astutament la il·lusió d'una tridimensionalitat mitjançant l'ús i col·locació d'ombres. També cal destacar el fet que tota la osca es va dur a terme in situ (in situ) en lloc de les peces que es van tallar de forma independent i després es van connectar a les parets (a través de l'estuc). La pedra calcària maltès de la qual es construeix la catedral es presta particularment bé a aquestes intricades escultures.

A prop de l'entrada principal hi ha el monument funerari del Gran Mestre Fra Marc'Antonio Zondadari de Siena, nebot del Papa Alexandre VII.

Capelles

Una capella de la catedral

La Catedral conté vuit capelles riques, cadascuna de les quals està dedicada al patró de les 8 llengües (secció o orígens) dels Cavallers de l'Orde. A la part esquerra de l'església es troben les següents capelles;

La Capella de la Lliga Anglo bavaresa, anteriorment coneguda com la Capella de la Relíquia, on els cavallers solien mantenir les relíquies que havien adquirit al llarg dels segles.

La capella de la Provença està dedicada a Sant Miquel.

La Capella de França està dedicada a la conversió de Sant Pau. Aquesta capella va ser modificada al segle XIX.

La capella d'Itàlia, dedicada a Santa Caterina d'Alexandria, patrona de la secció italiana (llengua).

La Capella d'Alemanya està dedicada a l'Epifania de Crist. La pintura principal és del pintor maltès Stefano Erardi.

A la part dreta de l'església hi ha les següents capelles;

La Capella del Santíssim Sagrament, antigament coneguda com la Capella de la Mare de Déu dels Filermos. La imatge d'aquesta capella és la Mare de Déu de Carafa, que és una còpia de la Mare de Déu de Lanciano. Entre els cavallers enterrats en aquesta capella es troben Fra Gian Francesco Abela i Fra Flaminio Balbiano.

La capella d'Alvèrnia està dedicada a Sant Sebastià. L'únic monument funerari d'aquesta capella és el de Fra Annet de Clermont.

La capella d'Aragó està dedicada a Sant Jordi. La pintura principal va ser pintada per Mattia Preti i és considerada com una de les seves obres mestres. En aquesta capella es poden trobar els monuments funeraris dels següents grans mestres: Fra Martin de Redin, Fra Raphael Cotoner, Fra Nicolau Cotoner i Fra Ramon Perellós.

La capella de Castella, Lleó i Portugal està dedicada a Santiago Maior. Aquests són els monuments funeraris dels grans mestres António Manuel de Vilhena i Manuel Pinto da Fonseca.

Obres d'art

La decapitació de Sant Joan Baptista, 1608. Oli sobre tela, 361 x 520 cm. Oratori de la Co-Catedral.

La pintura que La decapitació de Sant Joan Baptista (1608) de Caravaggio (1571-1610) és l'obra més famosa de l'església. Considerat una de les obres mestres de Caravaggio i l'única pintura signada pel pintor, el llenç es mostra a

l'Oratori per al qual va ser pintat. Restaurada a Florència a finals de la dècada de 1990, aquesta pintura mostra un dels usos més impressionants de l'estil Chiaroscuro que el va fer famós, el cercle de llum que il·lumina l'escena de la decapitació de Sant Joan Baptista a petició de Salomé. L'oratori també alberga la pintura "S. Jerónimo" (1607-1608) també de Caravaggio.

Una altra característica impressionant de l'església és el conjunt de làpides de marbre a la nau on van ser enterrats cavallers importants. Els cavallers més importants es van col·locar més a prop de la part davantera de l'església. Aquestes tombes, ricament decorades amb marbre incorporat i amb l'escut d'armes del cavaller enterrades a continuació, així com imatges rellevants per a aquest cavaller, sovint relaten un triomf en la batalla, creant un bell testimoni visual a l'església. Una altra obra d'art important és l'escultura col·lectiu de Mazzuoli darrere de l'Altar Major.

Al costat de l'església hi ha el Museu de la Co-Catedral de Sant Joan, posseïdor d'obres d'art. Entre els continguts del museu es troben els tapissos del Gran Mestre Fra Ramon Perellós i Rocafull, pintures dels Grans Mestres Jean de la Cassière, Nicolau Cotoner i Manuel Pinto da Fonseca, aquest últim que es trobava a la capella lateral, així com Sant Jordi matant el Drac de Francesco Potenzano.

Visites

La catedral està oberta als visitants de:

De dilluns a divendres: de 9.30 a 16.30 h (última entrada a les 16.00 h) Dissabtes: de 9.30 a 12.30 h (última entrada a les 12.00 h). Tancat els diumenges i festius. El preu inclou proporcionar audioguies amb 24 parades. Aquestes guies estan disponibles en sis idiomes (maltès, anglès, italià, francès, rus, alemany i castellà).

Altra informació

La Co-Catedral de Sant Joan va ser l'església conventual dels Hospitalers (Cavallers de Sant Joan). Conventual en el sentit de que amb el temps va arribar a la mateixa prominència que la catedral de l'arquebisbe a Mdina. El nom, Co-Catedral, fa referència al seu doble però tardà paper. Per votació de 1820, el bisbe de Malta, la seu del qual era a Mdina, se li va permetre utilitzar Sant Joan com una visió alternativa; d'aquí el nom de Co-Catedral. El lloc on es va construir la Co-Catedral pertany al Govern de Malta i la cura de la Co-Catedral i el museu va ser donat a la Fundació de la Co-Catedral de Sant Joan, el secretari executiu del qual és el Dr Claude P.P. Busuttil. La comissària és la senyora Cynthia de Giorgio, mentre que la coordinadora del projecte és el Sr. Dane Munro.

Llengües de l'Orde de l'Hospital

Les llengües de l'orde de Sant Joan de Jerusalem eren unes divisions geogràfiques i culturals que es van establir a principis del segle XIII amb el mestre Geoffrey le Rat. Aquestes llengües coincidien amb províncies d'altres ordes religiosos o fronteres lingüísticoculturals, així com límits entre estats.

Amb l'arribada dels hospitalers a l'illa de Rodes van sorgir les llengües. Originalment foren 7: Provença, Alvèrnia, França, Itàlia, Aragó (amb Navarra), Anglaterra (amb Escòcia i Irlanda) i Alemanya. El 1462 la llengua d'Aragó es va escindir i es va crear la nova llengua de Castella (que incloïa Portugal). Aquesta reforma fou proposada pel mestre Pere Ramon Sacosta. Durant el segle XVIII també va existir, de manera efímera, la llengua de Baviera. També cal dir que amb la Reforma Protestant les llengües d'Anglaterra i d'Alemanya van partir una forta recessió.

Cada llengua disposava d'un alberg a la seu central de l'orde (sigui a Rodes o a Malta) on residien els cavallers originaris d'un lloc. A títol d'exemple, l'alberg de Castella de Malta és un palau que avui dia serveix com a residència per al president d'aquest estat.

Per a cada llengua també hi havia un càrrec conventual reservat de la següent manera: a la llengua de Provença se li assignava el gran comanador, a Alvèrnia el mariscal, França l'hospitaler, Itàlia l'almirall, Espanya el draper, Anglaterra el turcopoler i Alemanya la Gran Batllia. El 1462 hi hagué una nova reforma amb Pere Ramon Sacosta, es dividí la llengua d'Espanya en dues, la llengua d'Aragó (que incloïa també el priorat de Navarra) que mantingué el draper, mentre que a la llengua d'Espanya se li atorgà el càrrec de canceller.

Organització fins al 1301

Llengua de Provença: Situada a la França meridional, amb els priorats de Tolosa i Sant Geli.

Llengua d'Alvèrnia: Situada a la França centra, amb el priorat de Bourgneuf.

Llengua de França: La França més septentrional, amb tres priorats.

Llengua d'Aragó: Tota la península Ibèrica i Balears, amb els priorats de Catalunya, de Navarra Castella, Lleó i Portugal i la Castellania d'Amposta.

Reorganització de 1462:

Llengua d'Aragó: Amb els priorats de Catalunya, Navarra i la Castellania d'Amposta.

Llengua de Castella: Amb els priorats de Castella i Lleó i Portugal.

Llengua d'Itàlia: Amb els priorats de Messina, Barletta, Càpua, Roma, Pisa, Milanesat i Venècia.

Llengua d'Anglaterra: Situada a totes les Illes Britàniques.

Llengua d'Alemanya: Amb els priorats de Bohèmia, Alemanya septentrional, Alemanya meridional, Dàcia (Transsilvània), Valàquia, Moldàvia, Suècia, Polònia i Hongria.

A partir de 1462

Llengua de Provença

Llengua d'Alvèrnia

Llengua de França

Llengua d'Aragó

Llengua de Castella

Llengua d'Itàlia

Llengua d'Anglaterra

Llengua d'Alemanya

Actualitat

En l'actualitat continuen funcionant les agrupacions territorials de l'orde, però han variat des dels orígens i en l'actualitat, per exemple, no existeix la llengua d'Aragó, inserida dins de la llengua d'Espanya.

Enllaços externs

Història de l'Orde i l'organització interna

Bibliografia

Sante Guido, Estats D'Àmem, Giuseppe Mantella, "Mattia Preti e la volta della Chiesa Conventuale di San Giovanni Battista a La Valletta: documenti e testimonianze 1661-2011 per il 350° anniversario dell'inizio lavori" en I BENI

CULTURALI, v. XIX - 3, n. 3 maggio-giugno 2011 (2011), p. 7-28.

Sante Guido, Giuseppe Mantella, STORIE DI RESTAURI NELLA CHIESA CONVENTUALE DI SAN GIOVANNI A LA VALLETTA. La cappella di santa Caterina della Lingua d'Italia e le committenze del gran maestro Gregorio Carafa, Malta, MidseaBooks, 2008, 494 p. - ISBN 978-99932-7-202-1.

Sante Guido, Giuseppe Mantella, "Restauri e riscoperte di scultura del barocco romana a Malta. Capolavori per l'Ordine dei cavalieri di san Giovanni.", Malta, Midsea Books LTD, 2005, 144 p. - ISBN 99932-7-046-6.

Sante Guido, Giuseppe Mantella, "Il restoration del Reliquiario del Braccio di San Giovanni Battista nella Co-Cattedrale di La Valletta" a BOLLETTINO ICR, n.s., v. 2003 - 6-7, n. 6-7 gennaio-dicembre 2003 (2003), p. 33-49.

Galeria interior

The Commons té una categoria que conté imatges i altres arxius a la catedral de Sant Joan (Vally)

[Web oficial de la Co-Catedral de Sant Joan](#)

[Photosynth – Altar Major de la Co-Catedral de Sant Joan](#)

[Photosynth - Façana de la Co-Catedral de Sant Joan](#)

[maltain360.com - Vista de 360° de la Co-Catedral de Sant Joan](#)